

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 9 серпня 2001 р. N 1000

Київ

Про Державну службу заповідної справи

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 16 червня 2004 року N 770,
від 30 листопада 2004 року N 1607,
від 15 грудня 2005 року N 1197

(Одночасно з набранням чинності Указом
Президента України про затвердження
відповідного Положення про міністерство чи
інший центральний орган виконавчої влади,
якому передано повноваження урядового
органу, що ліквідується, ця постанова втратить
чинність згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 28 березня 2011 року N
346)

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Положення про Державну службу заповідної справи,
що додається.

2. Установити, що Державна служба заповідної справи є
правонаступником Головного управління національних природних
парків і заповідної справи.

3. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 13 березня 1995 р. N 170

"Про Головне управління національних природних парків і
заповідної справи Міністерства охорони навколишнього природного
середовища та ядерної безпеки" (ЗП України, 1995 р., N 5, ст. 134);

розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 червня 1995 р. N
358.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 9 серпня 2001 р. N 1000

ПОЛОЖЕННЯ

про Державну службу заповідної справи

(У тексті Положення слова "Міністр екології та природних ресурсів" в усіх відмінках замінено словами "Міністр охорони навколишнього природного середовища" у відповідному відмінку, а слово "Мінекоресурсів" - словом "Мінприроди" згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 16 червня 2004 року N 770)

1. Державна служба заповідної справи (далі - Служба) є урядовим органом державного управління, яка діє у складі Мінприроди і підпорядковується йому.

2. Служба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, цим Положенням та наказами Мінприроди.

У межах своїх повноважень Служба організовує та здійснює систематичний контроль за виконанням актів законодавства, узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавства і подає їх на розгляд Мінприроди.

3. Основними завданнями Служби є:

участь у межах своєї компетенції в реалізації державної політики у сфері збереження та невиснажливого використання природно-заповідного фонду, відтворення його природних комплексів та об'єктів;

забезпечення державного управління територіями та об'єктами природно-заповідного фонду;

здійснення державного контролю за додержанням режиму територій та об'єктів природно-заповідного фонду;

забезпечення збереження біологічного та ландшафтного різноманіття на територіях природно-заповідного фонду;

підготовка пропозицій щодо сталого розвитку репрезентативної мережі природно-заповідного фонду та формування національної екологічної мережі.

4. Служба відповідно до покладених на неї завдань:

організовує і здійснює методичне керівництво веденням заповідної справи;

розробляє та запроваджує економічний механізм збереження, невиснажливого використання і відтворення природних комплексів територій та об'єктів природно-заповідного фонду;

готує пропозиції з основних напрямів державної політики щодо збереження, невиснажливого використання природно-заповідного фонду, відтворення його природних комплексів та об'єктів;

координує діяльність установ природно-заповідного фонду та служби державної охорони природно-заповідного фонду України;

здійснює заходи щодо професійної підготовки та перепідготовки кадрів;

подає на розгляд Мінприроди обґрунтовані пропозиції щодо визначення обсягів бюджетних асигнувань, необхідних на утримання підпорядкованих Міністерству установ природно-заповідного фонду та проведення заходів, спрямованих на збереження і відтворення його природних комплексів;

розробляє положення про підпорядковані Мінприроди установи природно-заповідного фонду, подає Міністерству пропозиції щодо призначення їх керівників, а також погоджує положення про інші території та об'єкти природно-заповідного фонду загальнодержавного значення;

організовує вивчення, узагальнення та впровадження вітчизняного і зарубіжного досвіду роботи у сфері заповідної справи та формування національної екологічної мережі;

організовує в межах повноважень, визначених Мінприроди, виконання зобов'язань за міжнародними договорами у сфері заповідної справи;

забезпечує ведення Державного кадастру територій та об'єктів природно-заповідного фонду, систематизує інформацію у сфері заповідної справи;

за погодженням з Мінприроди організовує, здійснює і координує роботу щодо створення нових та розширення територій існуючих об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, зміни їх меж і категорій, скасування статусу, а також охорони і збереження водно-болотних угідь;

бере участь в організації розроблення і реалізації законодавства, державних цільових та міжнародних програм і проектів, спрямованих на розвиток заповідної справи, формування національної екологічної мережі;

(абзац тринадцятий пункту 4 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 30.11.2004 р. N 1607)

бере участь у формуванні транскордонних природоохоронних територій міжнародного значення та підготовці міжнародних угод щодо спільної діяльності в цій сфері;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

5. Служба має право:

брати участь у розгляді органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування питань, що належать до її компетенції, вносити в установленому порядку на розгляд цих органів пропозиції щодо організації, збереження, невиснажливого використання і відтворення природних ресурсів територій та об'єктів природно-заповідного фонду;

залучати спеціалістів органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками) для розгляду питань, що належать до її компетенції;

здійснювати контроль і проводити перевірки з питань, що належать до її компетенції;

скликати в установленому порядку наради з питань, що належать до її компетенції;

видавати накази організаційно-розпорядчого характеру;

одержувати в установленому порядку від органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій інформацію, необхідну для виконання покладених на неї завдань;

брати участь у видавничій діяльності.

6. Службу очолює начальник, який призначається на посаду і звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра охорони навколишнього природного середовища.

Начальник Служби є членом колегії Мінприроди.

7. Начальник Служби має трьох заступників, у тому числі одного першого, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра охорони навколишнього природного середовища, погодженим з начальником Служби.

Розподіл обов'язків між заступниками провадить начальник Служби.

8. Начальник Служби:

здійснює керівництво Службою, несе персональну відповідальність перед Кабінетом Міністрів України і Міністром охорони навколишнього природного середовища за виконання покладених на Службу завдань;

призначає на посаду і звільняє з посади керівників структурних підрозділів та інших працівників Служби, крім заступників її начальника;

визначає ступінь відповідальності заступників начальника Служби та керівників її структурних підрозділів;

притягає до дисциплінарної відповідальності керівників структурних підрозділів та інших працівників Служби, крім заступників її начальника;

підписує видані в межах компетенції Служби накази, організовує перевірку їх виконання;

затверджує положення про структурні підрозділи Служби;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством та цим Положенням.

9. Служба для реалізації покладених на неї завдань може за погодженням з Міністром охорони навколишнього природного середовища утворювати територіальні органи у межах граничної чисельності працівників Служби. Керівники територіальних органів призначаються на посаду та звільняються з посади Міністром охорони навколишнього природного середовища. Положення про зазначені органи затверджує начальник Служби.

(пункт 9 із змінами, внесеними згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 15.12.2005 р. N 1197)

10. Для узгодженого вирішення питань, що належать до компетенції Служби, обговорення найважливіших напрямів її діяльності утворюється колегія у складі начальника Служби, його заступників, керівників структурних підрозділів.

Персональний склад колегії та положення про неї затверджуються Міністром охорони навколишнього природного середовища.

Рішення колегії проводяться в життя наказами Служби.

11. У Службі з урахуванням специфіки діяльності може утворюватися науково-технічна рада. Склад і положення про неї затверджує начальник Служби.

12. Граничну чисельність працівників та структуру Служби затверджує Міністр охорони навколишнього природного

середовища у межах граничної чисельності працівників Мінприроди, затвердженої Кабінетом Міністрів України.

13. Штатний розпис, кошторис доходів і видатків Служби затверджує начальник Служби за погодженням з Міністром охорони навколишнього природного середовища і Мінфіном.

14. Служба утримується за рахунок державного бюджету в межах коштів, передбачених на утримання Мінприроди.

15. Умови оплати праці працівників Служби визначаються Кабінетом Міністрів України.

16. Служба є юридичною особою, має самостійний баланс, реєстраційні рахунки в органах Державного казначейства, печатку із зображенням Державного Герба України і своїм найменуванням.
